

פרשת במדבר

במדבר כד' בו. מפטירין (הושע ב'), מברכין החדש ראש-חודש סיון ביום ו', אין מזכירין נשמות, ואומרים אב הרחמים. יום ה' כט' בו ערב ראש-חודש. סיון המולד יום ד' שעה 2 עם 12 דק', 10 חלקים, ולשעון א"י 7.07. זמן קידוש לבנה מתחיל ליל מוצש"ק ג' בו וסוף הזמן ליל ה' יד' בו.

יֵשׁ יוֹם שֶׁהַכֹּל בּוֹ מִקְרָשִׁים מִקְרָשִׁים
 אֶף-עַל-פִּי שְׁאִין יָם בִּירוּשָׁלַיִם וְאִין בְּה נָהָר.
 הַכֹּל מִקְרָשִׁים, הַדְּגָלִים, הַשְּׁלִיתוֹת, הַקְּפוּטוֹת,
 גְּלִימוֹת הַנְּזִירִים, הַגְּלִבִּיּוֹת וְהַקְּפִיּוֹת
 שְׁמֵלוֹת הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת וְשִׁבְיָה הָרֵאשׁ,
 הַפְּרוֹכוֹת וְשִׁטְיָה הַתְּפִלָּה וְהַרְגָּשׁוֹת שְׁמַתְמֵלֵאוֹת רוּחַ
 וְהַתְּקוּוֹת הַקְּשִׁיטוֹת לְכוּנָיִם אֲחֵרִים,
 אֶפְלוֹ יְדֵי אָבִי הַמְּבָרְכוֹת וְהַפְּרוֹשׁוֹת
 וְפָנֵי אִמִּי הַגְּדוּלוֹת וּמִתָּה הַרְחוֹק שֶׁל רוּחַ,
 בָּלֵם, בָּלֵם מִקְרָשִׁים, בָּלֵם בְּרָגְטָה הַמְּפֹאָרָה
 עַל שְׁנֵי יְמֵיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם:
 יָם הַזְּבָרוֹן וְיָם הַשְּׂכָחָה.

יהודה עמיחי, מתוך "פתוח סגור פתוח"

שעור פרשת השבוע: אליאב לזר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.18	זמן תפילין / טלית	4.40
מנחה א' 14.00	ב' 19.25	סוף זמן ק"ש	9.08
ערבית ושיעור		שקיעה	19.39 ← 19.41
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה, שיעור וערבית	19.30
מנחה	13.30, 17.10	צאת הכוכבים	20.01
לימוד 'דור לדור'	17.30	ערבית	20.10
שיעור גילי זיוון	18.00		
צאת השבת	20.15	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת – דורית רידר

שבת
 שלום

'איס דגדג' – בין 'יצוד' ל'איהוס צאנז'

פרשתנו, הפותחת את ספר במדבר, אינה מתאפיינת בארועים דרמטיים ומרתקים. להפך, בפרשה זו ישנם תאורים מפורטים של מניין בני ישראל, ותאור מפורט של סדרי המחנות.

האדמו"ר מסלונים, מחבר הספר החסידי 'נתיבות שלום', רואה בפרשה זו הכנה חשובה והכרחית למתן תורה. סדר המחנות, והדגלים שהיו לכל שבט ושבט, צריכים ללמד אותנו יסודות חשובים בעבודת ה' שהם כאמור תנאי הכרחי לקבלת תורה. הדגלים השונים, מסמלים על תפקידים שונים שיש לכל קבוצה בעם ישראל, וגם לכל אדם ואדם.

כמו שבמלכותא דארעא משמעות הדגל הוא לייחד כל אומה לעצמה, ולכך לכל עם יש דגל משלו, וכמו כן מלבד הדגל הכללי יש גם לכל סוגי החילות וכדומה דגל מיוחד, לפי שלכל אחד יש תפקיד בפני עצמו המייחדו משאר חילות, והדגל הוא האות על תפקידו המיוחד של החיל, וגם כל יחיד יש לו אות מיוחד המורה שהוא משתייך לחיל הזה (נתיבות שלום פרשת במדבר עמוד יד).

הדגם הגשמי הזה, צריך ללמדנו גם הדרכה בעבודת ה' :

לכל יהודי נועדה שליחות מסוימת למלא את רצון ה' שלמענה ירד לעולם, ועליו לדעת מה תפקידו ויעודו בעולם. וזה הביטוי של גודל אהבת ה' לישראל שנתגלה בדגלים, כמו שנאמר 'ודגלו עלי אהבה'. . . שהחיבה הגדולה שחיבבן הקב"ה בזה היא הבהירות לדעת את התפקיד והיעוד המיוחד לכל יהודי בעולמו. . . ופרשה זו מלמדת שאין יהודי שאין לו שם מיוחד ושאינו שייך לדגל מיוחד, והקב"ה נתן לכל אחד את התנאים שלו שמהם הוא יוכל ללמוד מהו הדגל שאליו הוא משתייך, ומה יעודו ותפקידו המיוחד.

דומני שהרעיון החסידי המופלא הזה עשוי להתקבל בהתלהבות יתרה על ידי בני דורינו. דור שבו ססמאות כימימוש עצמי, ו'חרות המחשבה', ו'אוטונומיה', עומדים בבסיס דרכם של רבים, נראה הרעיון החסידי הזה כתואם ומחזק תפיסות מעין אלו. אולם לעניות דעתי, חשוב לדייק בדברים. בעל נתיבות שלום, היה רחוק ממחשבות מעין אלו, הוא אינו מדבר על 'מימוש עצמי', אלא על 'יעוד' ו'תפקיד' שנועד לכל אדם ולכל קבוצה. כדוגמאות ליעודים אלו הוא אומר: 'יש שבט שדגלו תורה. . . ויש שדגלו עבודה, ויש כולו חסד ויש שדגלו החזקת תורה. . . ויחדיו מהוים שלימות'. היעודים השונים לא באו על מנת לפורר את החברה לרסיסים של דעות, ותפיסות אינדיבידואליסטיות קיצוניות, אלא ליצור הרמוניה מופלאה בין כל חלקיה ויחדיו ליצור פסיפס מרהיב ביופיו.

התורה המנחה את האדם ואת החברה, יוצרת את הדרך המשותפת, מתווה את הכיוון אליו יצעדו בני האדם במסע הגדול של מדבר החיים. המסלול של המסע חייב להיות בהיר לכל המשתתפים בו, וקל וחומר היעד אליו שואפים, אך יחד עם זה מחוייב כל אדם לדעת את כשרונותיו ויכולותיו שבהם יוכל לתרום את חלקו היחודי לשלמות הכלל. מושגים כמו 'תפקיד' ו'יעוד', אינם סותרים גם מימוש עצמי. אוי לו לאדם שמזהה את יעודו בדבר שאינו אוהב ואינו מוכשר אליו, רק בגלל שיעד זה נראה לו חשוב. רעיון חסידי זה אינו מוצא סתירה בין הדברים, הוא מנחה את האדם בחיפוש יעודו, תוך כדי שימת דגש מרכזי ליכולותיו וכשרונותיו של האדם.

את היום – הרב דוד אסולין

נר זכרון:

- נז' באייר – יום השנה לפטירתו של חברנו שלום אולרייך ז"ל (תשט"ו)
- נז' באייר – יום השנה לפטירתו של בנו עוזי רום (רויך) ז"ל (תשס"ה)
- נז' באייר – יום השנה לפטירתה של חברתנו נעמי אילן ז"ל (תשס"ט)

זה היה השמוע

במוצ"ש חגגנו את לג' בעומר במדורות המסורתיות. ילדינו היקרים עסקו ברצינות רבה באיסוף העצים ימים רבים לפני החג, ואת התוצאות היה ניתן לראות בכ 8 מדורות ילדים שונות שנערכו ברחבי הקיבוץ. אחראי כיבוי האש, ניצן ברביץ', משבח את בני-הנוער, בני-עקיבא וכל מי שעסק בארגון המדורות, ומציין כי הכל עבר בשלום, הילדים הכירו את כללי הזהירות, ונראה היה שכולם שמחים ומאושרים.

ביום ראשון אחה"צ התקיימה גם מדורה לילדי הגיל הרך באיזור הטרקטורים ליד משרד הגד"ש. שרנו שירים, אפינו פיתות, עשינו פיקניק, שמענו סיפור מהרב ארי, קיבלנו פופאייס ומרשמלו, ומה צריך יותר? תודה לרננה יערי המארגנת, ולכל העוזרים: דובי גינזברג, אודי שהם, דביר לוי, חגית גולן, יהב ויהל הלפרין וזיו יערי, לאורלי וידס המנחה, לנגנים ולכל מי שעזר וטרח בהפקת האירוע.

ביום רביעי התקיימה אסיפה. באסיפה אושר הרכב חדש לוועדת חינוך ואנו מאחלים לו הצלחה. בחלק השני והעיקרי של האסיפה דנו בעקרונות התכנון של קיבוץ סעד על רקע ההחלטה לשיוך דירות. הדיון היה ערני, והועלו הרבה שאלות והערות. בסופו של דבר כל מתווה העקרונות אושר, למעט סעיף גודל המגרשים לתכנון, שיובא לדיון חוזר באסיפה בקרוב.

עוד ביום רביעי ציינו את יום השלושים ללכתה של חברתנו צפורה אש ז"ל. חברים רבים באו להתייחד עם זכרה, וניכר היה כי חסרונה מורגש מאד בינינו.

עם תום השבעה למותה של עליזה שטיינמץ ז"ל כותבת בתה אתי:

תודה חמה לכל בית-סעד, למנחמים ולטורחים סביבנו, לכל אלה שכיבדונו ממאפה ידיהם ולמתעניינים בשלומנו מתוך כנות ואיכפתיות. תודה מיוחדת לשרה ג'קסון ומרים תמיר, שדאגו לנוחיותנו, ושלא יחסר לנו דבר.

אסתר בשם משפחת שטיינמץ.

הודעה מאת מערכת העלון:

בחודשים האחרונים שמנו לב שישנה זילות ביחס לחוברות הזכרון לחברים שנפטרו. מתוך רצון לשמור על התייחסות מכבדת ומותאמת לצרכים של המשפחה ושל הציבור, החלטנו כי: **בעלון השבוע** נכניס את תולדות החיים של הנפטר/ת, וכן הספדים, כפי שנהגנו עד עתה. **לגבי חוברת הזכרון** – משפחה שמעוניינת בכך תיעזר בחייציה להפקת החוברת. החוברת לא תחולק לכל הציבור כמו בעבר. יוכנו 25 חוברות, אחת תהיה בארכיון, ואת השאר יוכלו לקבל המעוניינים בכך אצל המשפחה. **בתקווה לבשורות טובות, ואיחולי חיים טובים ובריאים לכל הציבור.**

במלאת שלוש שנים
לפטירתו של יקירנו
דוד גולדשמידט (הפה) ז"ל
נעלה לקברו
ביום ראשון כ"ה באייר (29.5.2011) בשעה 18.45
המשפחה

הורים וילדים

- 4 -

יצאות וחלקיה בל"ג בעומר

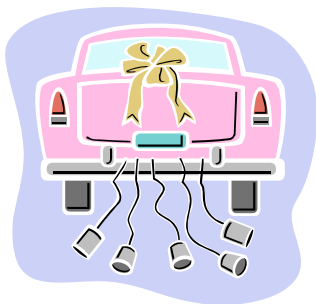
אומנם אנחנו אחרי ל"ג בעומר, אבל החריצות שהפיגנו ילדי הקיבוץ בחג זה שווה התייחסות קצרה. נדמה שהתחרות הסמויה בין שכבות הגיל, והמחשבה לבלות את הלילה מסביב למדורה הניעו את הקבוצות השונות לערום עצים ומשטחים עצומים במרץ רב. שבועות שהם מלקטים עצים, והשיא היה ביום שישי. הם הרימו, העמיסו, סחבו, גררו וגייסו את כל מי שאפשר לטובת המשימה הזו. כהורים, הדרייב הזה מעורר קינאה - איך יתכן שהם מצליחים לגייס כוחות שכאלה, אך כשמדובר בלהרים צלחת או לזרוק את הזבל זה הופך להיות כמעט משימה בלתי אפשרית??

היו קבוצות שמיהרו להתמקם בשכונת שקד בשלב ג' ונדמה שהתשתית הוכנה רק עבורם. ולא לדאוג ילדים - המקום מובטח לכם לעוד שנים רבות. בסך הכול היה מרענן לראות את המדורות ותודה לאל שהכול עבר בשלום.

ובעניין אחר אך בהקשר למנהגי החג. לפעמים ישנן דילמות גדולות לבעיות פשוטות יחסית. למשל: תספורת ראשונה לילד. לא יודע איך להסביר, אבל יש לי קושי עצום להיפרד ממחלפות ראשם של ילדיי. זה התחיל בבכור והמשיך עד לגלעד... מעולם לא נזכרתי בניסים גרמה בתדירות כל כך גבוהה מאז שצמחו לו התלתלים... אפילו שיר הכמיהה של רחל המשוררת לילד עם תלתלים רק נותן לי רוח גבית לאלו שמבקשים להיפטר מהם.

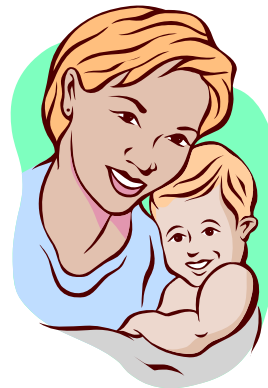
אבל במחשבה שנייה, אם היו מבטיחים לי שעם התלתלים ילכו מעט מהאנרגיות שלו, הייתי מוכן להפוך אותו אפילו לנזיר טיבטי.

קובי אמרהט

לזוג הצעיר נתנאל ורעות
לרחלי ויחזקאל לנדאו
ולכל חמולת לנדאו
מזל טוב וברכות חמות לנישואין!

למרים ויהודה שלמון
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות להולדת הנינה
בת לנטע ויעל בן-שלום
נכדה להדסה ושלמה

לשרה ודוד ג'קסון
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכד
בן לאפרת ואיתן

למורן ואביגד טובים
לסבא וסבתא ישראל ומלי קסט
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבת-הנכדה עומר

ירושלמיות – הנכדה נצמי אראינת את סבתא ארלית שריד

פעמים רבות שמעתי אנשים שעזבו את ירושלים לפני שנים מגדירים את עצמם "ירושלמים". בהיותי ירושלמית, הייתי בזה להם בליבי, מה להם ולירושלים? והיום, חמש שנים אחרי שעזבתי את ירושלים ואני עדיין ירושלמית, אני מתחילה להבין.. מתחילה להבין שאולי לעולם לא אבין.

ובכל זאת, בניסיון להתחקות אחר גרעין הירושלמיות הזה שנזרע בלב וממשיך להכות שורשים גם כשניתק מאדמתו, הלכתי לשאול את סבתא מרגלית. סבתא היא ירושלמית מדורות, והכירה את ירושלים של מעלה כשעדיין היתה ירושלים של מטה.

"סבתא" אני שואלת "האם את ירושלמית?" "וודאי!" עונה לי סבתא "ירושלמי נשאר ירושלמי. מרגישים את זה בתוך הגוף". "מה זה אומר?" אני תוהה. וסבתא מסבירה: "כשהתחלתי להכיר חברות שלא גדלו בירושלים ראיתי שהן לא ירושלמיות. בירושלמים יש עוד צניעות נוספת, יחד עם זקיפות קומה, הלא אתה שייך לעיר הברירה! כל אלפי השנים, ההיסטוריה, זה הולך איתך. מעין חוט של רצינות. הכובד ההיסטורי שמוביל לשמרנות. יש טעם ויש יופי בשמירת העבר והמסורת. וסבלנות להקשיב". סבתא שותקת לרגע ומוסיפה: "תחושת האבן". ואין מילים שיסבירו את התחושה שמעוררות בי המילים האלו ואת המשמעות האצורה בהן.

וסבתא ממשיכה ופורטת עוד תכונה ירושלמית "הרצון ללמוד, עוד ועוד, להכיר את התורה. אני לא יודעת אם זו תכונה ששייכת לירושלמים, אולי כדאי לבדוק את זה, אבל יש איזו סקרנות כזו. אפילו השמות של הרחובות בשכונת ילדותי, "ראשית חכמה", "פרי חדש", "חפץ חיים", איך אפשר לא לבקש ללמוד באווירה כזו?"

אני מבקשת לשמוע עוד על ירושלים הזאת, וסבתא בוחרת לספר על השפה בה דיברו ופותחת לי צוהר לליבה של ירושלים: "הלשון היתה נקייה. רף הדרישה של ההורים מילדיהם, וגם בבית הספר היה גבוה, וכך גם לגבי כיבוד הורים וחברים. אף פעם לא ראיתי אלימות". "איך זה יכול להיות?" אני לא מבינה, "ילדים לא רבו, הרביצו, משכו בשיער?" וסבתא מסבירה "גם אם רבו מיד היה מישהו מפריד, כן, שמעתי שהיו מריבות כאלו בכל מיני מקומות אבל אף פעם לא ראיתי דבר כזה. כששומרים על לשון נקייה לא מגיעים בכלל לאלימות".

"ומה עוד את זוכרת מירושלים של ילדותך?" אני מבקשת לשמוע. "כמעט לא היו מכוניות והילדים שיחקו ברחובות. היינו רואים את הרבנים, הרב אריה לוי, הרב עוזיאל שלפניו היה הולך איש ודופק עם מקל וקורא "תנו כבוד לתורה". הכל היה מעורבב, ספרדים, אשכנזים, מוגרבים, חלבים, וכל הילדים היו משחקים יחד. והרחוב היה מוקף בבתי כנסת של כל העדות. ואבא היה הולך כל פעם לבית כנסת אחר "כדי לא לקפח אף עדה".

סבתא מספרת עוד על ההליכה לכותל בשבתות, על התחושה ההיסטורית, על הציפייה לימות משיח, על נסיעה לצדיק שמעון, על ההפגזות במלחמת השחרור וילדות במלחמה, ואחר כך על תצפיות לכיוון הכותל, ועל ההתרגשות במלחמת ששת הימים וכך אנו מדפדפות בדפי ההיסטוריה של ירושלים של לפני 60 שנה. דפים שנראים לי כה רחוקים, אך מה זה לעומת 3000 שנים?

וכשאנו חוזרות אל ההווה אני חושבת שכנראה ירושלמיות זו אכן תכונה שהולכת איתך, ואולי יותר נכון לומר תכונה שנספגת בך. וזה מפליא איך לעיר יש כוח כזה ואיך דברים שאינם מוחשיים כמו היסטוריה וקדושה נכנסים לתוך האישיות, הופכים לתכונות ובאים לידי ביטוי במעשים. האם לכך התכוונו חז"ל בביטוי המתמיה "ירושלים עיר שהיא עושה"? לירושלים יש כוח לעשות.

נסיים בתפילה שירושלים תעשה את כולנו חברים ונזכה לראות את בית המקדש עומד בתפארתו בעיר שחברה לה יחדיו.

הוצאות ואצות דת ותרכות

השבת הרב ארי ייעדר מן הקבוץ.
בשעה 18.00 גילי זיוון תתן שיעור: "כל אדם צריך שתהיה לו איזו מצרים לגאול עצמו ממנה" (אי' ריבק) –
ממצרים ועד סיני במבט אישי ולאומי.

תפילות יום ירושלים

יום ג' כ"ז באיר:

19.30 מנחה

בין מנחה לערבית שיעור הרב ארי בעניני דיומא

19.55 מזמור קכב 'שמחתי באומרים לי'

ערבית חגיגית

יום ד', כ"ח באיר:

6:00 שחרית

8:00 מניין ילדים בבית-הכנסת הגדול. הציבור מוזמן להצטרף.

"ירושלים בעין המצלמה"

בערב יום ירושלים תתקיים הרצאתו של ברוך גיאן, צלם ומורה דרך-

סיפורים ירושלמיים על אתרים וחגיגות בירושלים.

מסע מצולם בין ישן לחדש, אור ואבן, שווקים וחגים.

ההרצאה תתקיים בתאריך כ"ז אייר 31.5, בשעה 20:30 במועדון לחבר.

הציבור מוזמן.

ביום הזכרון השני לפטירתו של

סומברה – יחזקאל זוהר ז"ל

נקיים אזכרה בבית הקברות

ביום ראשון, כה' באייר (29.5) בשעה 18:00

יציאה בשעה 17:50 מקו לקו

המשפחה

תערוכה חדשה מוצגת במועדון לחבר, לזכרו של יחזקאל זוהר (סומברה) ז"ל, במלאת שנתיים לפטירתו. המועדון יהיה פתוח לציבור בשבת הקרובה בין השעות 10:00 – 14:00 בצהריים.

הפּרַחִים ka ka fe

תערוכה לזכרו של אבא- יחזקאל זוהר (סומברה) ז"ל

"מילדותי היו לי כישרונות ציורים לא כמו מיכאל אנג'לו... אבל אהבתי מאוד אומנות ואת אומנות הציור בפרט..." אהבה זו הלכה עם אבא לאורך כל הדרך ושינתה פנים וצורות במהלך השנים. אבא מתאר את עצמו כילד בארגנטינה בחנות הצילום של דודו: "אני הייתי אז ילד בן עשר... בקיץ הייתי הולך ויושב במעבדה שלו כדי לראות כיצד הוא מפתח את הצילומים". הריח של המעבדה הקטנה שהייתה מתחת לגן הירוק בקיבוץ, הוא זיכרון ילדות גם שלנו - אהבנו להצטרף אל אבא ולראות את קסם היצירה. המצלמה והמסרטה היו תמיד בהשיג ידו כך שזכינו לתיעוד רגיש של ילדותינו ושל המתרחש בקיבוץ לאורך השנים. לאחר עשרות שנים, ביום אחד אבא זנח את המצלמות הרגילות ועבר לצילום דיגיטלי ומחשבים. האומן שבו גילה כיוון חדש. הפעם דרך העולם הדיגיטלי, בשיתוף עם יואל הוא הקים את אתר הפרחים האינטרנטי. כל פרח שנכנס לאתר נבחר לאחר שיטוטים רבים ברחבי הארץ ומציאת נקודת המבט המיוחדת של אבא. אלפי מנויים בכל העולם קיבלו פרח לקראת שבת ויום טוב. הברכות והתודות שאבא קיבל מכל רחבי העולם. היו לו למקור שמחה ועניין ולאחר לכתו, ולמקור גאווה וזיכרון לנו.

מתוך אחד המיילים שקבלנו לאחר פטירתו: "בצער רב שמענו על מות אביכם. אדם מקורי ומיוחד שהצליח לרגש רבים באמצעות היוזמה של הקמת האתר המופלא הזה, הייתה זו יוזמה ראשונית ומיוחדת שהקדימה את זמנה. אותי אישית הוא הצליח לרגש כל פעם מחדש באמצעות בחירת התמונות, העיצוב והחן..."

במרוצת השנים נאספו בבית תמונות רבות שכל אחת ואחת מהן צופנת בחובה את נקודת המבט הייחודית של אבא. לתערוכה זו בחרנו להציג תמונות מתוך הפרויקט האחרון - אתר הפרחים של אבא, פרויקט ששילב בין אומנות הצילום והכישרון הטכנולוגי של אבא. התמונות לתערוכה נבחרו על ידינו בקפידה. ברור לנו שלאבא היו השגות לו היה אתנו.... אך ודאי היה שמח מהמפגש המשפחתי שנוצר בזכותן....

".....עף הזמן ואיננו,

כי שום קסם וכח

לא ימנע את ימינו

מלעוף ולברוח.

זאת יכול רק, הבינו,

הצלם האמן,

את זרועו רק מרים הוא

ועוצר את הזמן. ...." (אלתרמן)

תודה רבה לחמי ולקיבוץ שיזמו את הצגת התערוכה לזכרו של אבא.

ועתה כתבו לכם

יש מצוות שיש להן מזל יותר מאחרות. המצוה התרי"ג, כתיבת ספר תורה, מקופחת במיוחד, בגלל העבודה הכרוכה בה, וגם בגלל הלימוד ואימון היד הדרושים. כבר ארבעים שנה לפחות רציתי לכתוב לעצמי ספר תורה ולקיים את המצווה. כתב ידי בילדותי היה גרוע, ולא חלמתי על המהפך הדרוש. גם לא ידעתי איך ללמוד ומה ללמוד. אבל הרצון היה תמיד. כבן עשרים פגשתי בחור צעיר שלמד סופרות. הוא עודד אותי ונתן לי מזוזה פסולה - סגולה ותזכורת שיום אחד אלמד.

כאשר התחננו, נודע לי כי חנוש אשתי שייכת לשושלת של מחבר ספר '**מלאכת שמים**', הוא הרב ד"ב יצחק במברגר. חפשתי את ספרו ומיד התחלתי ללמוד ממנו. פִּיקוּ ז"ל שמע שאני לומד, וגילה לי שיש בנתיבות קורס עֶרב לסופרים - בעיקר לכתובה ספרדית. אך כעבור חודש הקורס נקטע, וחכיתי עוד זמן רב, עד שֶבְנָצִי לנדאו ז"ל ספר על חבר משואות יצחק, הלא הוא מורי ורבי **מאיר באוס**, שיאות ללמד את מי שיעמוד במבחן ראשוני. במשך כמה חדשים נסעתי אליו מדי שבוע וכתבתי בסוף מגילת אסתר, שאין בה 'אזכרות' (= שמות קודש), וגם אין בה החומרות של תפלין ומזוזות (שצריכים כתיבת כל האותיות לפי הסדר, ודי באות אחת מקולקלת כדי לפסול הכל ללא תקנה). עוד זמן רב עבר עד שאזרתי אומץ להִפְתֵּחַ ברבנות, ועוד זמן רב עד שנזדמן לי לכתוב ספר תורה ראשון עבור קב' בארות יצחק. מאז אני מסיים ספר תורה מדי שנה, והספר שלנו הוא הטו"ב (בגימטריא) שבהם, כלומר השבעה עשר. ואני מדגיש "שלנו", כי לחנוש יש חלק גדול מאד בספר, כי היא 'העבירה' לי ימי חופשה רבים, שלא יכולתי בלעדיהם. והנה, עד עתה, הייתי רק שליח למי שהזמין ספר, והמצוה בעצם שייכת לו. היום סוף סוף הגעתי אל משאת נפשי - קיום המצוה בעצמי.

את הספר התחלתי לכתוב כבר לפני כחמש עשרה שנה. אבי מורי ז"ל קנה לי את מחצית הקלף הדרוש, והיה מתעניין מדי פעם איך מתקדמת הכתיבה. בתחלה כתבתי מעט אחרי הצהריים, אך בימים שאני כותב כל היום אין זה מעשי להמשיך להיות מרוכז בכתיבה (ולא לשגות הרבה). ובעצם ניתן לכתוב רק במוצאי שבתות בחורף ובהזדמנויות מעטות אחרות.

כוונתנו היא להכניס כעת (בעוד שבוע בג' **בסיון**) את הספר לבית הכנסת לקריאה מדי שבת במשך שנה. ואחר-כך לשמור את הספר בארון שנבנה בביתנו, ולקרוא בו בלי מנין כל שבת. ומדי פעם נקיים מנין (מנחה בשבת וימים מיוחדים), בלי 'להתחרות' במנין החברים.

הספר מוקדש לעלוי נשמת הורי **אברהם בן צבי שמואל ואסתר** בת אליהוא, ולעלוי נשמת בתנו **שרה**. בשבוע של שבועות חלים ימי הולדת את אבי ואת שרה, וכן גם יום הזכרון של אמי. יהי זכרם ברוך.

הכנסת ספר תורה

לעלוי נשמת

אבינו אברהם

אמנו אסתר

בתנו שרה

הציבור מוזמן

לטכס הכנסת ספר תורה

ביום א', ג' בסיון תשע"א

סדר היום המשוער:

השלמת אותיות אחרונות	17.00
בבית משפחת שנון	
תהלוכה וריקודים	18.00
הבאת הספר לבית הכנסת	
דברי הרב	
תפלת מנחה	
שיעורים (במועדון לחבר):	19.00
הרב בני לאו: 'אגדת הסופר' - ש"י עגנון.	
(רצוי לקרא את הסיפור מראש)	
הרב יהושע פיינה (ראש אולפנת ערד):	
'דוד המלך בצעירותו'.	
ערבית (בחדר ההנצחה)	20.00
סעודת מצווה (למוזמנים)	

אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שאני לא יודעת כלום
אבל מישהו היום דרך עלי
ואני לא יכולה לקום

אני יודעת שאתה יודע -
השתכרתי החודש לא רע
ובכל זאת הם הגיעו
להוציא לפועל אצלי בדירה

לקחו ת'טלויזיה ת'ארון ת'מגירה
שפכו את מה שבתוכה
אני יודעת שזה לא צודק
ואין לי הוכחה....

אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שאני לא יודעת כלום
אבל איך שזה קרה לי
לא יכולתי לקום

(מתוך "מליונים" של אתי אנקרי)

חברים יקרים, אני פונה אל כל אחד ואחת מכם באופן אישי לסייע בכמה שתוכלו וינדב לבכם לאישה שאני בקשר איתה במסגרת עבודתי ב"קהילה תומכת לנכים" בשדרות. האישה, חד הורית, בשנות ה-50 לחייה, סובלת מנכות מסוימת, משתדלת לקיים אורח חיים עצמאי ככל שניתן במצבה. אישה זו נקלעה לחובות ומתקשה לצאת מהם. למרות רצונה העז וההגעה להסדר מול ההוצאה לפועל, הריבית שם כה גבוהה כך שהחוב פשוט עומד ותלוי במקומו. היא נתונה ללחצים נפשיים גדולים בעקבות האיום התמידי שמא יגיעו לעקל חפצים מביתה. במסגרת תפקידי אני מסייעת לה להעביר את החוב למקום שאינו לוקח ריבית, אך כל תרומה תוכל לסייע לה בהקטנת החוב. את התרומות ניתן להעביר אלי באופן אישי.

בהזדמנות זו אני רוצה לנצל את הבמה ולומר כמה אני גאה במקום הזה – סעד – שבו גדלתי. במסגרת תפקיד נוסף במקום העבודה שלי, אני מבקרת בהרבה בתים של אנשי הקיבוצים השכנים במועצה אזורית שער הנגב. כמעט בכל בית אליו נכנסתי, כאשר הבינו שאני מסעד שמעתי שבחים ומחמאות. השם הכי פופולרי בין חברי הקיבוצים הוא כמובן משה גולן, אותו הם פוגשים סביב שמחת בר-המצווה ובהזדמנויות נוספות, במקרים רבים כבר כמה דורות. עוד סיפרו לי על שמחת תורה של פעם ועל האנשים השונים אותם מכירים מפה. סעד מאוד מוערכת בזכות האנשים שבה, ובזכות הדלת הפתוחה לכל אורח. חברה יקרה מהעבודה שלי כינתה את סעד כ"מקום בו שורה השכינה". והיא לא באה מרקע דתי. עוד קרן אור בקיבוץ שלנו היא ועדת הצדקה. כבר מספר פעמים פניתי אל חגית רפל, מרכזת הועדה, בבקשות שונות לסייע. פעם במימון אמבולנס ופעם בעזרה למשפחה שכל ביתה נשרף ועוד. תמיד נענית בחיוב. זו ההזדמנות לומר תודה גדולה גדולה. שנזכה להיות תמיד בצד הנותן.

חיה קופלד

ונשמרתם מאדז אנפשותיכם!

זהירות מרססים כאן!

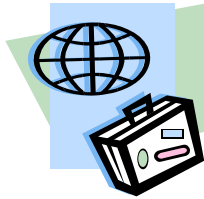
במהלך טיול אחה"צ משפחתי ביום רביעי האחרון, לא יכולנו שלא להבחין בטנדר של מחלקת התברואה במועצה הנוסע בין שבילי הקיבוץ, ועליו מרססת והוא מרסס לו להנאתו.. בל נטעה ונחשוב שמראה משפחה מטיילת עם פעוט בן שנה גרם לו לעצור לרגע.. לשאלתנו האם הריסוס מסוכן, השיב: "אין רעל שהוא לא מסוכן לבני אדם, אבל לרעל הזה יש רעילות נמוכה..."

האירוע העלה אצלנו מספר תהיות ורצינו לשתף אתכם:

1. האם ריסוס ברעלים זאת הדרך היחידה להיפטר מזבובים?
2. במידה ומרססים, האם לא כדאי לרסס בשעות שאין רוח ואנשים ובעיקר ילדים מסתובבים ברחוב? למשל בין השעות 12 בלילה ל 4 לפנות בוקר?
3. ונניח ולא נותרה ברירה וחייבים לרסס ב17:30, האם לא כדאי להודיע לציבור שמומלץ לא להסתובב בזמן הריסוס באזורים המרוססים?
4. ובעצם, אולי אף אחד מהקיבוץ לא ידע על כך???

רק בריאות! אילת ודני לוריא

נסיעות לחו"ל

לקראת הקיץ והנסיעות המרובות לחו"ל, חשוב לרענן את הנהלים המקובלים אצלנו.

1. ניתן להוציא פוליסה לחו"ל כ- 45 יום לפני הנסיעה. פוליסה מבטחת גם את כרטיס הטיסה במקרה של ביטול מוצדק.
2. אנחנו צריכים לדווח על הנסיעה לחו"ל לסוכנות הביטוח עד שבועיים לפני הטיסה.
3. יש לבטח את תקופת הנסיעה עד שובכם בשלום לביתכם.
4. ניתן לבצע ביטוח נסיעות לחו"ל ב"מכבי". לשם כך צריך להגיע לסניף "מכבי" בשדרות, הפוליסה מופקת במקום.
5. ניתן להרחיב את הפוליסה לפריטים יקרי ערך: מחשב/מצלמה/טלפון/גיי.פי.אס/כלי-נגינה/מסרסת וידאו וכו' בעלות של 1 דולר ליום לפריט, וזאת בטופס המצורף לבקשת הביטוח.
6. אם הקדמתם חזרתכם, יש להביא דרכון חתום+חותמת תאריך חזרתכם כדי לקבל החזר.
7. במידה ונזקקתם לטיפול רפואי בחו"ל, צריך להביא מכתב רפואי וקבלות מקוריות.
8. במקרה של גניבה/אבידה יש להביא אישור מהמשטרה המקומית בחו"ל ובו פירוט האירוע כדי שנוכל להגיש תביעה.

החל מה 1.6.11 רחל ברזלי תהיה אחראית על ביטוח נסיעות חו"ל. יש לפנות אליה בהנה"ח. בהצלחה!

לכל המטיילים – נסיעה טובה ומהנה!

אחה פז.

החל מיום רביעי הקרוב, 1.6.2011, כ"ח באייר, משתנים שעות פתיחת חנות קו לקו.

החנות תיפתח:

כל יום משעה 10.00 בבוקר עד 16.00 אחה"צ.
בימי רביעי משעה 10.00 בבוקר עד 18.00 בערב
ביום שישי משעה 10.00 עד 12.00.

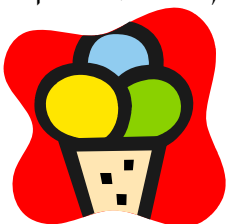
החנות תשמור על הרוח והסגנון שהורגלנו אליו, אך קצת יותר מצומצם.
הציבור מוזמן בהמוניו.

הכרזה,

להקה בשם חנות החנות

לציבור הקונים life.

קצת מידע ותוכניות בנושא הגלידה תוצרת כחול-לבן ממחלבת סעד.
בקיץ שעבר רכשנו מכונת גלידה והתחלנו בייצור גלידה ביתית על בסיס חלב ושמת טריים, לעומת בסיס מים הקיים ברוב הגלידות בשוק. יתרונות הגלידה הביתית הם בעיקר בכך שהיצרן יודע מה הוא מכניס לגלידה, עובדה שמשפיעה לטובה על איכות הגלידה וטעמה. אצלנו כל הגלידות הן על בסיס חומרים טבעיים, ללא תוספים ושאר חומרים משמרים ומייצבים למיניהם.
בשנה שעברה ההצלחה שלנו היתה בינונית למדי מכל מיני סיבות, וחלקן לחובתנו, בשל חוסר נסיון והכרות עם המכונה ועם החומרים השדונים, צורת האריזה, טמפ' האריזה, וכן אחסון בטמפ' הנכונות המומלצות בגלידה ביתית (שהן שונות קצת מגלידה תעשייתית). מלבד זאת, היו גם סיבות שלא בשליטתנו, התלויות בגורמים אחרים.
עשינו חושבים, ולאחר הכנה וביורור אנו ניגשים לייצור מחודש עם השיפורים שהצבנו לעצמנו. עשינו בחינה מחודשת של הרכב החומרים עם מומחה לייצור גלידה, התייעצנו עם בעלי נסיון בגלידה ביתית, שינינו והתאמנו את סוג האריזה, תהליך האריזה והטמפ' הרצויה.
אנו נתחיל עם מגוון מסויים של טעמים ובהמשך נעבור לטעמים נוספים. שינינו את סוג האריזה מאריזות של 800 גרם ושילוב של שניים-שלושה צבעים לאריזה של 350 גרם עם צבע אחד, שהוא גודל אריזה יותר ידידותי ונוח למשפחה, ומאפשר יותר יכולת בחירה וטעם רצויים.
חשוב לדעת ולהדגיש כי עשינו התאמה גם במחיר המוצר בהשוואה לגלידה תעשייתית, ובהתחשב בכך שהבסיס הוא חלב ושמת טריים – הרי המחיר הוא שווה וכדאי.
ובעיקר - כך אתם יודעים מה אתם מכניסים לפיכם!

קיץ נעים, טעים ומרענן עם גלידת סעד!

יחזקוף בשם חנות האחלה

מים

באחד מהעלוניים האחרונים דיווחתי על החלטת רשות המים לחייב את המשקים שחרגו ממכסות מי השפד"ן בחודשים נובמבר/דצמבר (בימי עצירת הגשמים ובשיא גידול יבולי החורף שלנו) בקנסות חריגה גבוהים של למעלה מ- 4.5 שח' לקוב. באותו עלון, המשכתי ודיווחתי כי באסיפת חירום של נציגי המשקים, הוקם צוות של כלל משקי הנגב ומושבי הנגב בהובלתו של דדי רובינשטיין (מנכ"ל משקי הנגב) לניהול מאבק מול רשות המים ומקורות לביטול רוע הגזירה.

היום אני יכול לבשר כי המאבק הנחוש מתחיל, מתחיל בלבד לשאת פירות. בימים האחרונים קיבלנו מכתב מרשות המים ובו התבשרנו על החלטתם להפחית לצרכנים את גובה הקנס, או נכון יותר להשית אותו על כמות קטנה יותר של מים בחריגה. ישנם משקים שעדיין נדרשים לשלם מאות אלפי שקלים קנס. לנו, בשל החריגה הנמוכה יחסית שביצענו, מבוטל לחלוטין הקנס שעמד על 160 אלף שקל. יישר כוח לעוסקים במלאכה, ונמשיך להיאבק למען שאר המשקים בנגב.

גזר

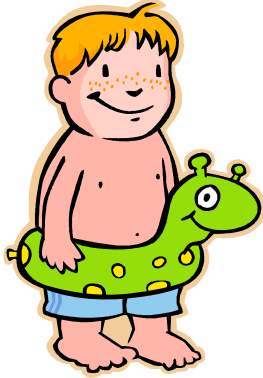
אנו נמצאים השנה בסיטואציה מאוד בעייתית. מן ההיבט של השדה; ביצענו זריעה של חלקות גזר רבות בתאריכים קרובים/צפופים יותר מבעבר וזאת בניסיון למנוע כניסה לתקופת הנבטות בחודשים דצמבר/ינואר. ברכה נוספת מביא השנה השדה – רמת יבולים גבוהה משמעותית מן הממוצע. מן ההיבט של המכון; על אף העבודה המאוד האינטנסיבית של שלוש משמרות, אין אנו מצליחים להגיע לתפוקות שתכננו וזאת בשל רמת תקלות גבוהה מן הצפוי. בקצרה, כמות גזר "גדולה" על כושר המיון. כתוצאה מכך, מתחילים להיווצר פיגורים לא קטנים בתאריכי הוצאת גזר. בשלב זה, המשמעות של הפיגור: ימי גידול גזר רבים יותר, תוספת מים ועלויות אחרות, ואולי אף פגיעה מסוימת באיכות במוצר. מערך המיון של ק. דורות נותן כתף ככול יכולתו (גם הוא נמצא בשיא העונה) לעזרה במיון ואריזה של יבולי גזר סעד. נקווה כי נמצא בימים הקרובים פתרון נוסף של עזרה באריזה. מעבר למתן פתרונות בטווח המיידי שאנו עוסקים בו כעת, אנו נערכים לתת מענה יסודי לבעיות שעיימן אנו מתמודדים כבר לעונה הבאה, הן בהיבטי יבול השדה והן בתחום של שיפור יכולות המכון. זה המקום לציין כי עד כה הביקוש למוצר הגזר ממשך להיות גבוה גם בשוק המקומי וגם בשוק היצוא. לעומת זאת רמת המחיר נשחקה לא מעט, והיא באופן משמעותי נמוכה יותר מאשר הייתה בתחילת העונה. נפעל ונקווה לטוב.

חשמל סולרי

שואלים לא מעט חברים איפה אנו עומדים עם הפרויקטים האלו? מה קורה? – אז הנה תמונת המצב. הגשנו וקיבלנו היתר לביצוע מתקנים סולריים קטנים (KW 50) על גגות לול הרבייה, הרפת ועל הקרקע ליד המט"ש. חברת חשמל בדקה את הנקודות לקראת אישור חיבור, ואז נוכל לגשת להקמה. בנוסף, הגשנו בקשות לעוד מספר מתקנים סולריים קטנים באזור המשקי והן נמצאות בתהליכי אישור כאלה ואחרים. במקביל, קבלנו היתר בניה למתקן סולרי בינוני בשטח המט"ש (MW 7) והבקשה לאישור מונחת על שולחן רשות החשמל. קיימת בצנרת בקשה נוספת (אצל משרד החקלאות) להגדלת המתקן הבינוני במט"ש לתפוקה של MW 11. נראה איך נתקדם. הכול זו לאט להחריד.

1. בתאריך 1.6.11 כח' באייר (יום ירושלים) תיפתח הבריכה.
2. במשך יוני 2011 המצילה בבוקר תהיה רחלי לביא, והמציל אחה"צ – גלעד הלפרין. במשך יולי-אוגוסט המציל יהיה נעם בלס. לגבי ספטמבר – טרם נסגר מי יהיה המציל. מנהל ומפעיל הבריכה – בני אחיטוב.

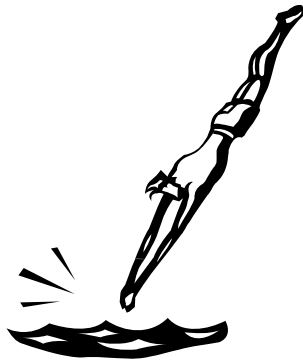

כללי התנהגות בבריכה:

- א. אין לשחות בבריכה ללא מציל.
- ב. אין להכניס כלבים לכל שטח הבריכה.
- ג. רצוי להתקלח לפני הכניסה למים.
- ד. לבעלי שיער ארוך יש לחבוש כובע ים או לאסוף את השיער.
- ה. יש לשמור על הנקיון בשטח הבריכה.
- ו. יש להקפיד על שעות נפרדות גברים/נשים.
- ז. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות נפרדות (עפ"י החלטת הנהלת הקהילה).
- ח. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה בערבים תתאפשר רק בין השעות 20:00 – 21:30 (עפ"י הנחיית הנהלת הקהילה).

שעות הפעילות בבריכת השחיה בחודש יוני 2011

ימים ב', ד'	ימים א, ג', ה'
שחיינים : 08:30 – 06:45	שחיינים : 08:30 – 06:45
משפחות : 17:00 – 14:00	נשים : 15:00 – 14:00
נשים : 18:00 – 17:00	גברים : 16:00 – 15:00
גברים : 19:00 – 18:00	משפחות : 18:00 – 16:00
	שחיינים : 19:00 – 18:00

יום ו' וערבי חג

- שחיינים : 08:30 – 06:45
- נשים : 14:30 – 13:30
- גברים : 15:30 – 14:30
- משפחות : 18:00 – 15:30

שחיה לילית לנשים בחודש יוני תתקיים בימי ד'
בין השעות 20:00 – 21:30.